

T.C.
KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI
Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü

29.
KAZI SONUÇLARI
TOPLANTISI
2. CİLT

28 MAYIS – 1 HAZİRAN 2007
KOCAE

ALALAKH (AÇÇANA HÖYÜĞÜ) 2006 YILI ÇALIŞMALARI

K. Aslıhan YENER*

Kültür ve Turizm Bakanlığı ve Antakya'da Mustafa Kemal Üniversitesi adına verilen izinle, K. Aslıhan Yener başkanlığı altında Aççana Höyüğü 2006 yılı çalışmaları 1 Ağustos-1 Ekim günlerinde gerçekleştirilmiştir. Hatay il sınırları içinde Reyhanlı yolu 20. km. sinde Asi (Orontes) Nehri'nin kenarında yer alan höyükte, 2000 yılından bu yana yapılan yüzey araştırmaları tamamlanmış, 2003 yılında da kazı programına başlanmıştır.

2006 yılında antik Alalakh şehrinin üçüncü sezon kazıları Saray (Alan: 1) ve Güney Bölge'de (Alan: 4) toplam 7 adet 10 x 10 m. açmada yapılmıştır (Resim: 1). Kazının en önemli amaçlarından biri, 1930'lu ve 1940'lı yıllarda İngiliz Arkeolog Sir Leonard Woolley tarafından çıkarılmış yapı katları ve kültür tabakalarının, yeni kazı metotları ve analizleri ile arkeolojinin en büyük sorunlarından biri olan tarihlendirme sorunlarına cevaplar aramasıdır. Bu doğrultuda Aççana Höyük Alan 1'de stratigrafik bir kesit almak maksadıyla grid kare sisteminde 32. alanda doğu-batı yönünde açılan 5 karede kültür katlarını ve stratigrafik evreleri tanımlarken, Woolley'nin tabakalarını da kontrol edebileceğimiz saray bölgesi çalışmaları başlatılmıştır (Resim: 2)

Çalışmaların ikinci kısmı höyüğün güneybatı tarafında yer alan yükseltili alanda sürdürülmüştür. 2000 yılı yüzey araştırmasında, yanmış kerpiç parçaları ve çok sayıda çanak çömleğin bulunduğu höyüğün tepe düzlüğünde yer alan bu yüksek kısım 2003 yılı kazı planı içine alınmıştı. Ancak höyüğün bu kısmının parsellenmiş olması ve arsa sahibinin yarattığı problemler nedeniyle bu alanda çalışma yapılamamıştı. 2006 kazı programı içine tekrar alınan bu bölgede, iki adet 10x10 m. lik açmada 2 ay boyunca çalışma yapılmıştır. Höyüğün saray bölgesi dışındaki alanın eski kazılar sırasında araştırılmamış olması, bu bölgeden gelen bilginin değerini arttırmaktadır.

* K. Aslıhan YENER, University of Chicago/ABD.

Anıtsal Yapısı 32.53/ 32.54/ 32.64 Açmaları

2003 yılında Aççana Höyüğü'nün son yaşam dönemlerini, özellikle Woolley'nin Kral Bölgesi'nde (Royal Precinct) I, II ve III. katlarını anlamak amacıyla toplamda 3 açmada çalışılmıştır. Hitit kale yapısı "fortress" olarak adlandırılan yapı kompleksinin kerpiç duvarlarının hatları belirlenmiş, odalar tespit edilmiş, ancak taban seviyelerine inilmemiştir.

2006 çalışmaları ile bu açmalardan 32.54 (Resim 3a ve 3b), Woolley'in kazı alanının batı yamacına yerleştirilerek yamaç eğimiyle orantılı bir şekilde genişleyerek 10 x 10 m. lik bir alana yayılmıştır. Diğer iki açma höyüğün tepesinde, Woolley eski kazı evinin doğusunda düz bir alanda 10x10 m. lik grid karelere oturtulmuştur.

Woolley yayınlarında bu yapı kompleksi hakkındaki bilgi oldukça azdır. Binanın anıtsal yapısı hakkında bilgiler verilirken, buluntu oranının azlığı vurgulanmış ve bunun nedeni taban seviyelerinin sonraki dönemlerde tahribata uğramış olması ile açıklanmıştır. Ortalama 80x 80 m. lik bir alanı kazılan bu anıtsal yapının neredeyse yok denecek sayıda az buluntu vermesi gerçekten şaşırtıcıdır ve Woolley'nin saptamalarını desteklemektedir.

Woolley, yaptığı çalışmalarda binanın muhtemel iki evresi olduğunu ancak bina üzerinde büyük bir değişiklik olmadığını vurgulamıştır. Hitit saray unsurlarını taşıyan ve imparatorluk dönemine tarihlendirebileceğimiz bu yapıta bulunan, Hitit dilinde yazılmış yanmış bir tablet parçası, yapının Hititler'le ilişkisi olabileceğine dair kanıt olarak sunulmuştur.

32.53 Açması

Sandık duvar (kazamat) tekniği ile inşa edilmiş, moloz ile doldurulmuş bu yapı bize Aççana Höyük mimarisi hakkında çok önemli bir bilgi vermektedir. Alalakh'ta daha erken dönem yapı katlarının mimarî teknikleri incelendiğinde, sandık duvar tekniğinin mimarî kültürde belirgin bir değişikliğe uğradığı söylenebilir.

Temel yapı malzemesi kerpiç olup taş kullanımı oldukça azdır. Ebadı 40x20x12 cm. olan kerpiç tuğlalar duvar hatlarını belirlerken, 40x 40x12 cm. lik tuğlalar ise duvar içlerine çok düzenli bir şekilde örülmüştür. Kazı esnasında kazamat çukurlarından çok sayıda yanmış kerpiç tuğla parçası çıkarılmıştır. Bu tuğlalar muhtemelen tahrip edilmiş IV. kat saray ve kale binasına ait yapı malzemesidir. Bu devşirme malzeme ile temel düzlenmiş ve bina bu yığın üstüne inşa edilmiştir.

Doğu-batı uzantılı ana duvarda üç tane kazamat alanı saptanmıştır. Derinlikleri 2 m. yi geçen bu alanlarda yapılan kazı çalışması aynı zamanda bir alt dönem katlarını incelemek maksadıyla sondaj görevi de görmüştür. Ortalama 4x 2 m. olan 24 ve 14 No.lu alanlarda herhangi bir yaşam katını simgeleyen taban ve kültür kontekstini belirliyecek buluntu gözlemlenmemiştir. Odalar arasında bir kapı sisteminin de ortaya çıkmaması, bu alanların aslında mimarînin bir parçası olduğunu vurgulamaktadır. Fakat, 12 No.lu odanın diğer iki alanın aksine yaşam katına dair bilgiler verdiğini söyleyebiliriz. Seramik ve kemik malzemenin fazlalığı nedeniyle bu tahminleri yürüttüğümüz bu alanda, yanık taban seviyesinde parçaları dağılmış bir biçimde bir saklama küpünün bulunması bu düşüncemizin doğruluğunu kanıtlamıştır.

32.54 Açması

32.54 açması 32.53 açmasının batısında 1 m. lik profil alanı bırakılarak 10x10. luk bir alanda açılmıştır. Eski kazıların yamacına yerleştirilen bu açmada erozyon toprağı temizlenerek yamacın kesiti alınmış ve alt katta IV. dönem saray binasının duvarları ve mimarî planına ait kalıntılar ortaya çıkarılmıştır.

Woolley yayınlarında, binanın temellerine konan taş malzemeyle “V” formu oluşturulduğundan bahsetmektedir. Bu temel yerleştirme şekli hakkında hiçbir görsel kanıt yayınlanmamış olması dolayısıyla bu tür bir mimarî tekniği anlamak çok zordu. 32.54 açmasının doğu kesitine bakıldığında, öncelikle III. kat binasının IV. kat yapılarının üstüne inşa edildiği ve kerpiç malzemenin en azından kuzey tarafta höyük formasyonunu muazzam bir şekilde yükselttiği anlaşılmıştır. Hem kesit planında hem de fotoğrafta görüldüğü gibi, “V” formu oluşturan ve temelinde taş malzemenin kullanıldığı büyük kesme çukuru muhtemelen kazamat sisteminin temeli olarak kullanılmıştır. Böylece evrelerimizi sıralarsak, en alt tabaka olan 3. evre, Woolley'nin yayınladığı V. ve IV kat saray kapısıdır. Bu kapı sisteminin bir sonraki dönemler tarafından tahrip edildiği ya da formu değiştiği gözlemlenmiştir. Saray kapısına eklenen kuzey-güney uzantılı taş temelli bir duvarın 2. evremize ait olduğunu söyleyebiliriz. Birinci evre ise anıtsal Hitit kale yapısıdır.

IV. Kat Saray Avlusu ve 32.57 Açması

1. Alanın doğu kanadında yer alan 32.57 açması IV. kat saray avlusuna dair yeni bilgiler ortaya çıkarmıştır. Öncelikle Woolley zamanında çizilmiş olan planlarda IV. kat avlusunu çevreleyen pişmiş tuğladan yapılmış yer döşemesinin tamamının arşivlenmediği anlaşılmıştır. Batı kanadı eksik çizilen yer döşemesi yeni planlara işlenmiştir.

IV. kat saray yapısının evreleri hakkında bilgi almak amacıyla sarayın basamaklı girişinin doğu köşesinde bazalt orthostatların kenarında 1 m. x 50 cm. lik açılan test açmada, sarayın yapılışı esnasında bir yüzey tesviye çalışmasının yapıldığını gösteren bilgilere ulaştık. Yumuşak zemin üstüne inşa edilen yapının çökmemesi için bazalt blokların tabanlarına irili ufaklı taş malzemenin doldurulduğunu tesbit ettik.

32.57 Açması

2006 çalışmasıyla IV dönem saray avlu açmasından elde ettiğimiz sonuçları tabakalaşma sırasına göre en erkenden geçe doğru sıralayabiliriz.

2b. Evre (Phase 2b)

Bu açmada ortaya çıkarılan en erken yapı katı '2b. katı' olarak adlandırıldı. M.Ö 15. asır seramik örnekleri içeren bu katta masif kuzeybatı-güneydoğu orantılı kerpiç duvar ortaya çıkarıldı. Açmanın güneydoğu köşesinde kuzeydoğu-güneybatı uzantılı bir kerpiç duvarla birleşen bu ana duvarın açmayı iki alana böldüğünü söyleyebiliriz. Açmanın doğu kesitinden görülen ve ana duvara paralel bir kerpiç duvar ve ona bitişik yer döşemesi açmanın doğu kanadındaki mimarî öğelerdir. Açmanın batısında doğu-batı uzantılı iki duvar; biri ambar çukuru, diğeri ise kaçak kazı çukuru tarafından tahrip edilmiştir. Batı alandaki drenaj kanalı ve ocaklar buranın bir açık alan olduğunu vurgulamaktadır. Mitanni üslûplu silindirik mühür, *guilloche* bezemeli mühür baskıları ve ve ip izli *bullalar* bu tabakada bulunmuştur (Resim 5).

Kuzey profilden gelen kuzeydoğu güneybatı uzantılı duvarın açığa çıkarılmış yüzünde muhtemelen boya kullanıldığını söyleyebiliriz. Üzerinde üçgen motifini çağrıştıran bir şekiller bu alanın yanması nedeniyle de oluşmuş olabilir. Ancak IV. kat evlerde de fresk tekniği olmayan, kuru duvar üzerine yağlı siyah boya sürüldüğünü biliyoruz. Üçgen şekli gerçekten resimsel, paralelleri Alalakh'ın eski kazılarında yerel çanak çömlek üzerinde bulunan siyah-beyaz üçgen motiflerini de çağrıştırmaktadır. Ayrıca bu yapı katına çağdaş olan ve benzer üçgen siyah-beyaz motiflerle bezenmiş duvar resimleri Mitanniler'in Nuzi saraylarında mevcuttur. Konservatörümüz Franca Cole, konuyu incelemek üzere kerpiç duvarın boyalı kısmını tek parça hâlinde kaldırmıştır.

2a. Evre (Phase 2a)

Açmanın 2a evresinde kuzeybatı-güneydoğu uzantılı masif kerpiç duvarın kullanımı devam etmektedir (Resim: 6). Açmanın batı bölgesinde tespit edilen iki büyük silo, bu alanın saklama alanı olarak kullanıldığını göstermektedir.

Ana duvarın doğusunda açığa çıkardığımız yanmış bölgenin mutfak olarak kullanıldığını sanmaktayız. Çok sayıda formu belirlenemeyecek şekilde bozulmuş ocak izleri bulunmuştur ve kömürleşmiş zeytin çekirdekleri bunu kanıtlamaktadır. Buluntu olarak zeytin çekirdeği formunda bir kil parçası üstüne mühür baskısı ve aynı alandan gelen çok sayıdaki pişmiş/ yanmış kil *bullalar* bulunmuş, bunların işlevselliğe yönelik araçlar olarak kullanıldığını söyleyebiliriz (Resim: 7).

Siloların yanı sıra duvarın batı tarafında yapılan kazı çalışmasında çok fazla oranda hayvan kemiği ve yanmış kerpiç parçaları bulunmuştur. Bu bölgenin muhtemel bir açık alan olarak kullanıldığını söyleyebiliriz.

Ana duvarın doğu ve batısı tarafında ele geçirilen iki ayrı mühür baskısı, aynı mühür kullanılarak yapılmıştır. Bu iki farklı parça üzerinden bir rekonstrüksiyon çalışması yapılmıştır. Tipik Mitanni motifleriyle bezenmiş bu mühür baskılarında, kanatlı kuş kafalı cinin üzerine yüreyen fırtına tanrısı tasvir edilmiştir (Resim: 8). Woolley'nin kazılarında, IV. kat saray kontekstinden çıkan bir mühür baskısı gene aynı mühür kullanılarak yapılmıştır. Mühür uzmanımız Dominique Collon, mühürün ilk sahibinin, Naidu'nun kocası, Irihalba olduğunu söylemektedir. Diğer metinlerden Irihalba'nın ve Naidu'nun babalarının adlarını da biliyoruz. Ayrıca oğulları Arikku adını da. Böylece, Irihalba'nın mührünün 4. dönem yapı katından önce, bizim 2b evresinde yaşamış olanlar tarafından kullanıldığını öğrenmiş oluyoruz.

1. Evre (Phase 1)

En üst evrede, yanma sonucu tahribata uğrayan mutfak alanının üstüne bir avlu yapıldığını görmekteyiz. Kül dolu ocak alanlarının üstü büyük bazalt taşlar ve pişmiş tuğlalarla kapatılmaya çalışılmış. Bunun en güzel örneği Wooley zamanında ortaya çıkarılmış ve *in situ* bırakılmış *trapezoid* biçimli bazalt bloktur. Bu tesviye çalışmasında gözlemediğimiz bir diğer unsur ise ahşap direk delikleridir. Bu deliklerin IV. kat mimarî yapının bir parçası olduğunu söyleyebiliriz. Ancak bu deliklere dair hiçbir izin Woolley fotoğraflarında görülmemesi, IV. kat avlusunun da V. kat gibi iki evresi olduğuna dair bir kanıt olarak düşünülebilir.

32.59-60 Açması

IV. kat sarayının doğu kanadının güney bitiminde Woolley kazılarında 'Avlu' olarak tanımlanan bölgede 10 x 6 m. lik bir alana yerleştirilen 32.59 açması kazılmıştır. Bu avluda IV. ve V. dönemler arası ilişki incelenmiştir. Kazılar sırasında IV. kat sarayı doğu kanadının bir platform üzerine inşa edildiğini ve bir drenaj sisteminin kullanıldığını görmekteyiz.

Bu açmada Woolley'nin tapınak çukuru olarak adlandırılmış kazı alanın kenarını tespit ettik. Aynı bir çalışmamız bu tapınak çukurunda gerçekleştirildi. Amacımız, Woolley'nin gerçekten ana toprağı bulup bulamadığı sorusunu cevaplandırmaktı. Toronto Üniversitesi'nden Steve Batiuk Woolley tapınak derin sondaj çukurunda ilk önce 2 x 1'lik bir erozyon temizliği yaptıktan sonra, karat alarak 5 m. sonra ana toprağa varıldığı bilgisini doğrulamıştır.

GÜNEY BÖLGESİ (ALAN 4) SQUARES 64.72 ve 64.82

3. Evre (Phase 3)

Höyüğün güneybatısında grid kare 64.72 ve 64.82 No.lu iki açmada höyüğün son üç yerleşim katına ait bilgiler edindik. En eski evreye ait 3. evre çok küçük bir alanda ortaya çıkarılmıştır.

2b. Evre (Phase 2b)

En eski evrenin hemen üstünde kerpiç malzeme ile inşa edilmiş sandık duvar üslûplu bir binanın temel seviyesinde korunmuş duvarlarını ve odalarını ortaya çıkardık. Aççana Höyük'te III. ve II. kat Hitit uslubundaki yapısı dışında kazamat sistemi ile inşa edilmiş bir örnek daha bulunmuştur. Bu yapı kompleksinin iki evresi (Phase 2a ve 2b) olduğunu tespit ettik (Resim: 9). Ufak bir değişiklikle, binanın içinde bir kapı açılmış ve ocaklar kurulmuştur. Duvarların kalınlıkları (4.80 x 2 m.) ve yapının höyüğün batı yamacına olan yakınlığı buranın muhtemel bir kale yapısı olduğunu vurgulamaktadır.

Binanın kazamatlı ana duvarının hemen yanından geçen bir sokak yolu açığa çıkarılmıştır (Resim: 10). Çok sayıda seramik ve kemik parçalarının bulunduğu bu sokak alanın, binanın ilk evresinden Aççana Höyüğü'nün son evresine kadar kullanıldığı tespit edilmiştir. Sokağın öbür tarafında kerpiçten yapılmış ve höyüğün topoğrafyasına oturan kalın bir duvarın köşesi ve bu duvarın içinden tek parça hâlinde geçen uzun bir drenaj künkü *in situ* bulunmuştur (Resim: 11).

Sokak tabanından çok sayıda yerel yapım tabaklar ve vazolar ve bronz âletler çıkmıştır (Resim: 12, Resim: 13). Ayrıca çok sayıda Miken seramik parçası çıkarılmıştır. Doğu Akdeniz'de nadir bulunan *vaphio* kap parçası da bu karışık sokak kontekstinde bulunmuştur. Miken figüratif krater parçası üstüne işlenmiş boğadan atlama sahnesi de bu senenin en önemli buluntularından biridir. 14. asra ve Geç Hellas IIIb'ye tarihlenen Miken *chariot* kraterin üstünde böyle bir sahnenin tasvir edildiği örnekler çok azdır. Kırık parçaları konservatörümüz tarafından yapılandırıldıktan sonra, Miken seramik uzmanımız Robert Koehl ve çizimcimiz Özgecan Yarma tarafından hazırlanmış rekonstrüksiyon çalışması da bu sahnenin muhtemel kompozisyonunu vermektedir. Boğa atlama sahneleri 18. asırda Alalakh VII. katta mühür baskısı olarak bulunmuştu. Ayrıca, boğa oyunları 17.-16. asırda da Hüseyinde vazosunda Hititler tarafından da tasvir edilmiştir.

Güney bölgesindeki diğer seramikler de, Hititler'e ve Mısır'a karşı rakip olan Mitanni kültürünün örnekleridir. '*Nuzi*' veya '*Atchana Ware*' diye adlandırılan boyalı bir keramik grubuna ait örnekler bulunmuştur.

Höyüğün tamamının 1. derece sit alanı kategorisine girmeden önceki dönemde yoğun bir şekilde tarım yapıldığını bilmekteyiz. Tarıma kazandırma süreci içinde, derin sabanlı patlatma âletleri kullanıldığı için, son dönem yapı katı çok tahribat görmüş ve seramik döşeli taban parçaları ve bu tabanda yere gömülmüş bir saklama küpü dışında, arkeolojik konteksti belirleyecek materyal bulunamamıştır. Yine bu tarım toprağı içinde üslup olarak Genç Tunç Çağı örneklerinden farklı bir hematit silindir mühür bulunmuştur. Tahribat görmüş birinci evrede, Gordion'da da bulunan torpido şeklinde çanak çömlekler bulunmuştur.

2005 yılında yayınladığımız radyokarbon sonuçları da ilginç bilgiler vermiştir. Alalakh şehri M.Ö 15. ve 14 yüzyıllarda bütün höyüğe yayılırken, son evrelerinde şehir küçülmüş ve doğu yamacı bir nekropol ve atölye alanı olarak kullanılmıştır. Bu atölyedeki fırınlar karbon tarihlemelerine göre muhtemelen 14.-13. yüzyıllara denk gelmektedir.

Onarım Çalışmaları

Aççana Höyüğü Antakya'ya yaklaşık 20 km. mesafededir. Bugün Hatay Arkeoloji Müzesi'nde sergilenen klâsik öncesi buluntuların çoğu Alalakh'tan gelmektedir ve bölgenin zengin arkeolojik dokusunu yansıtmaktadır. Bu bağlamda arkeoloji veya millî park içerisinde yapılan çevre düzenlemeleri ve turizm için bölgeyi cazip kılacak, kafe, müze, yaşamsal ihtiyaçlar için mekânlar (WC, lavabo), turist araçları için otoparklar ve ihtiyaçlara cevap verecek düzenlemeleri içeren yatırımların

yapılması gerekmektedir. Aççana Höyüğü' nn turizm potansiyelinin artırılması için birtakım önlemler alınması ve turizme yönelik yatırımların yapılması zorunlu hle gelmektedir.

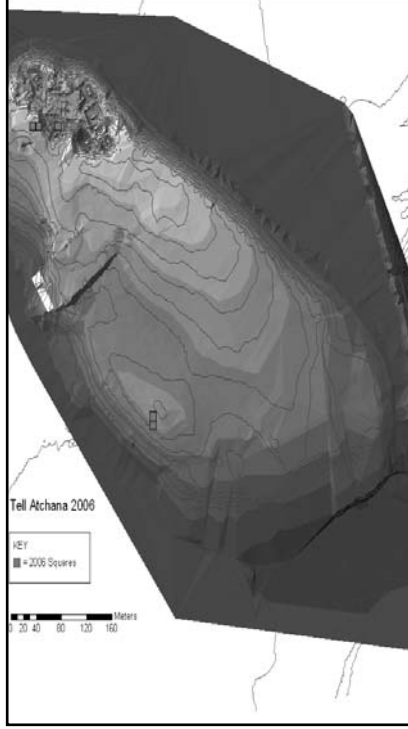
Höyüğü turizme kazandırmak açısından yapılanlara gelince: Aççana Höyüğü' nn üstündeki IV. kat saray çatı örtüsü tamir edilmiştir ve tüm yapı boyanmıştır. Turizme yönelik yeni levhalar hazırlanmaktadır. Kazı evimize Dean Aile Vakfı tarafından bağışlanan bir depo ve laboratuvar binasının inşaati bitmiştir.

Amik Ovası Arkeoloji Parkı ve Hyklerin Turizme Kazandırılması Projesi, Hatay Valiliği tarafından gündeme alınmıştır.

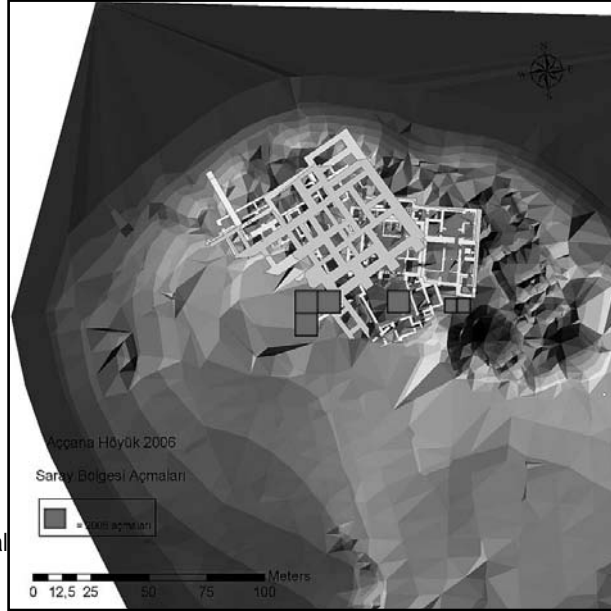
Teşekkürler

2006 yılı Tel Aççana/Alalakh analizleri ve çalışmaları aşağıda adı geçen kişilerce gerçekleştirilmiştir: K. Aslıhan Yener, kazı başkanı, G. Bike Yazıcıoğlu (*University of Chicago*); Murat Akar (Orta Doğu Teknik Üniversitesi); Hatice Pamir, Tülin Tmer, Cihat Topal, Burhan Can, Hülya Kardeş, Can Ercan, Sezgin Kutlu, Murat Yanar, Ali şahin ve Engin şahin (Mustafa Kemal Üniversitesi, Antakya), Alexis Boutin, (Pennsylvania Üniversitesi); Brenda Craddock, Franca Cole, Phil Andrews; Dominique Collon, Simon Timberlake (İngiltere), Robert Mullins (California); Robert Koehl, (*New York Hunter College*); Stephen Batiuk (*University of Toronto*); Lee Ullman (*Columbia University*); Nurettin Bataray (Akdeniz Üniversitesi) Ekin Demirci, Ferhat Can, zgecan Yarma, Yağmur Sarıoğlu (Bilkent Üniversitesi); Meltem akmak (Çanakkale Üniversitesi); Bakanlık temsilcisi nal Demirer.

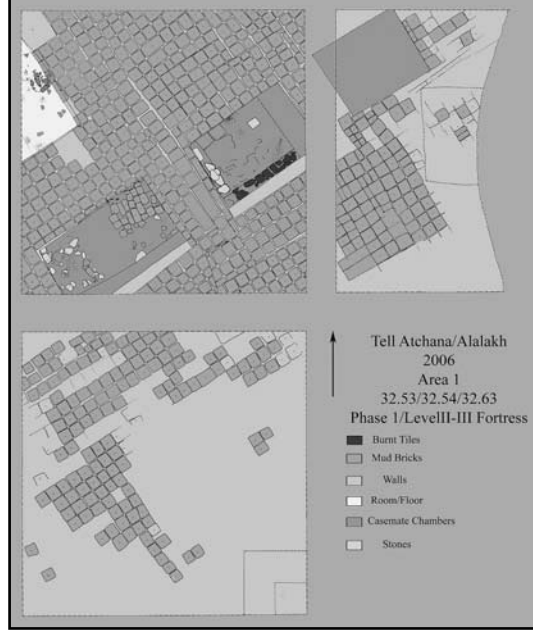
Araştırmalarımız, *Fund for Amuq Valley Excavations*, INSTAP (*The Institute for Aegean Prehistory*), Anthony ve Lawrie Dean ve birçok özel şahıs tarafından cömertçe desteklenmiştir. Araştırmalar T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı, Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü ve Mustafa Kemal niversitesi adına yürütülmüştür. Hatay Arkeoloji Müzesi Müdürü Faruk Kılınç ile uzman arkeologlar Aslı Tuncer, Demet Kara ve mer elik'e özel teşekkürlerimizi sunarız. Ayrıca yardım ve ilgilerini bizden esirgemeyen Mustafa Kemal niversitesi eski Rektörü Metin Grkanlar, Reyhanlı Kaymakamı, Mehmet Hamurcu, Hatay Vali Yardımcısı, şükrü akır ve Hatay Valisi Ahmet Kayan'a teşekkürü borç biliriz.

Resim 1: Alalakh (Tell Açaana Höyüğü) 2007 açmaları

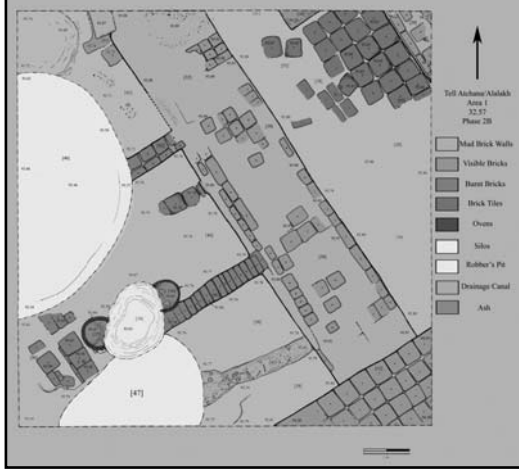
Resim 2: Alalakh Krallar Bölgesi (Royal Precinct) açmaları 2007-05-14

Resim 3a: Alalakh Grid Kare 32.53/32.54/32.63 Evre 1.
(Çizim: Özgecan Yarma)

Resim 3b: Alalakh Grid Kare 32.53/32.54/32.63 Evre 1. (Fotoğraf: Murat Akar)

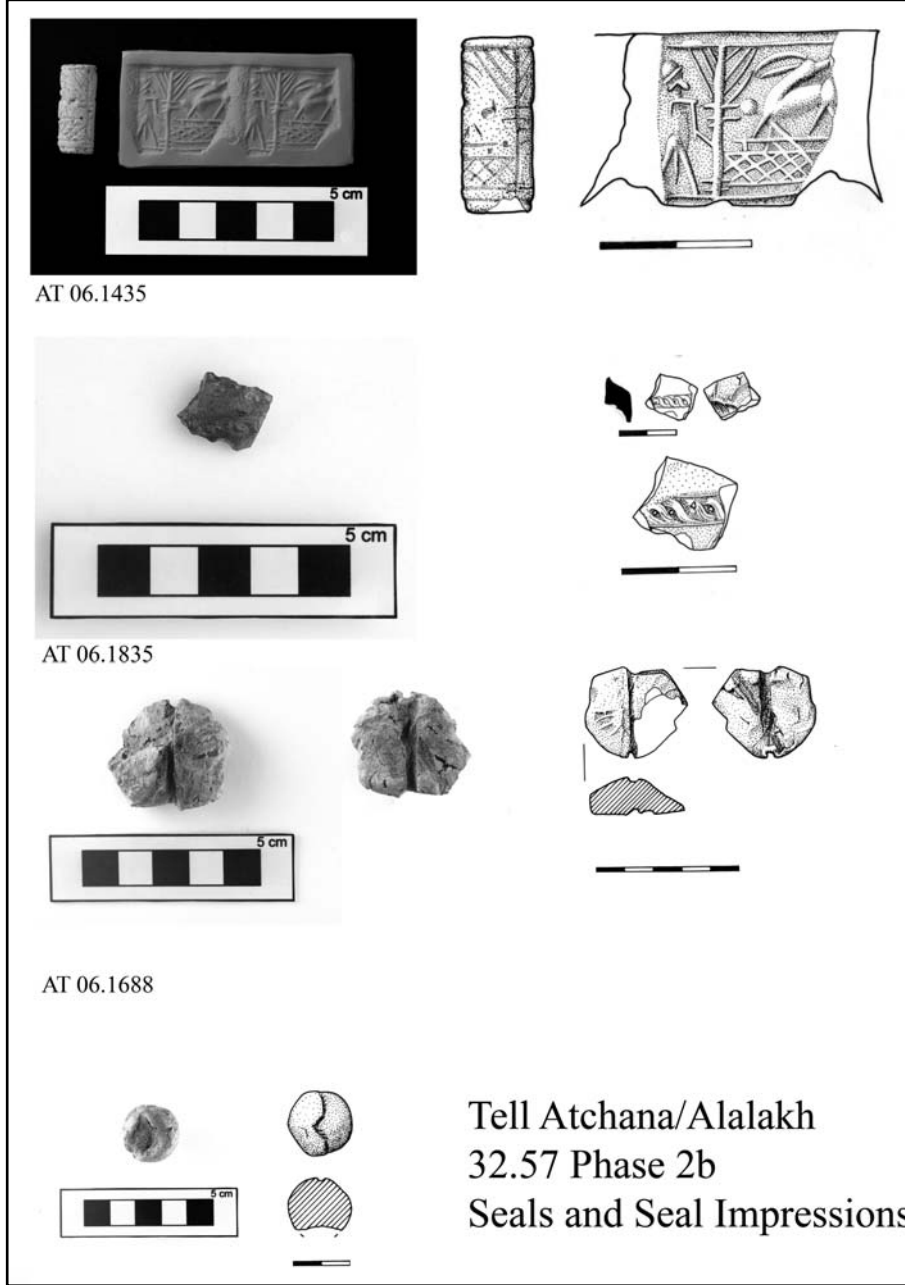

Resim 4a: Alalakh Grid Kare 32.57
Evre 1.
(Çizim: Özgecan Yarma)

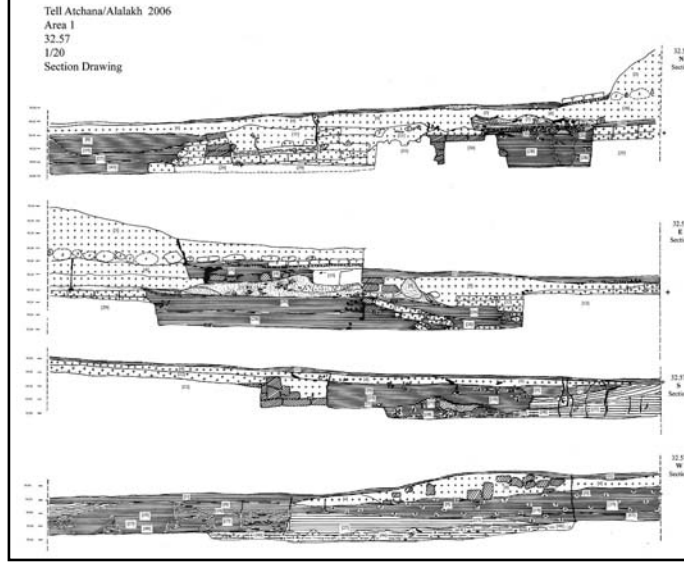

Resim 4b: Alalakh Grid Kare 32.57
yerel seramikler
(Çizim: Brenda Craddock)

Tell Atchana/ Alalakh 2006
32.57
Phase 2b
Floor Assemblage

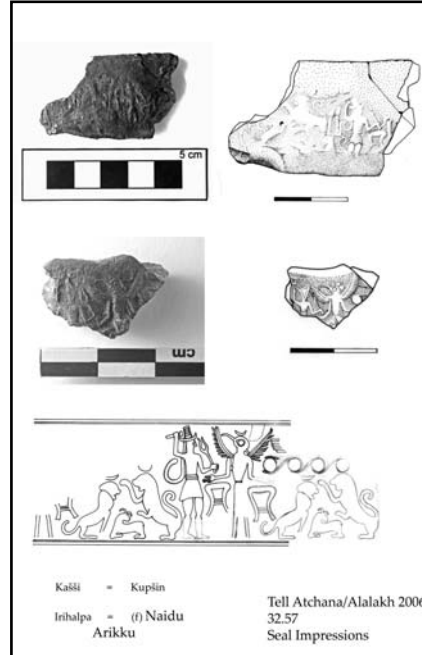
Resim 5: Alalakh Grid Kare 32.57 Evre 2b. Mühür ve bulla (Çizim: Brenda Craddock)

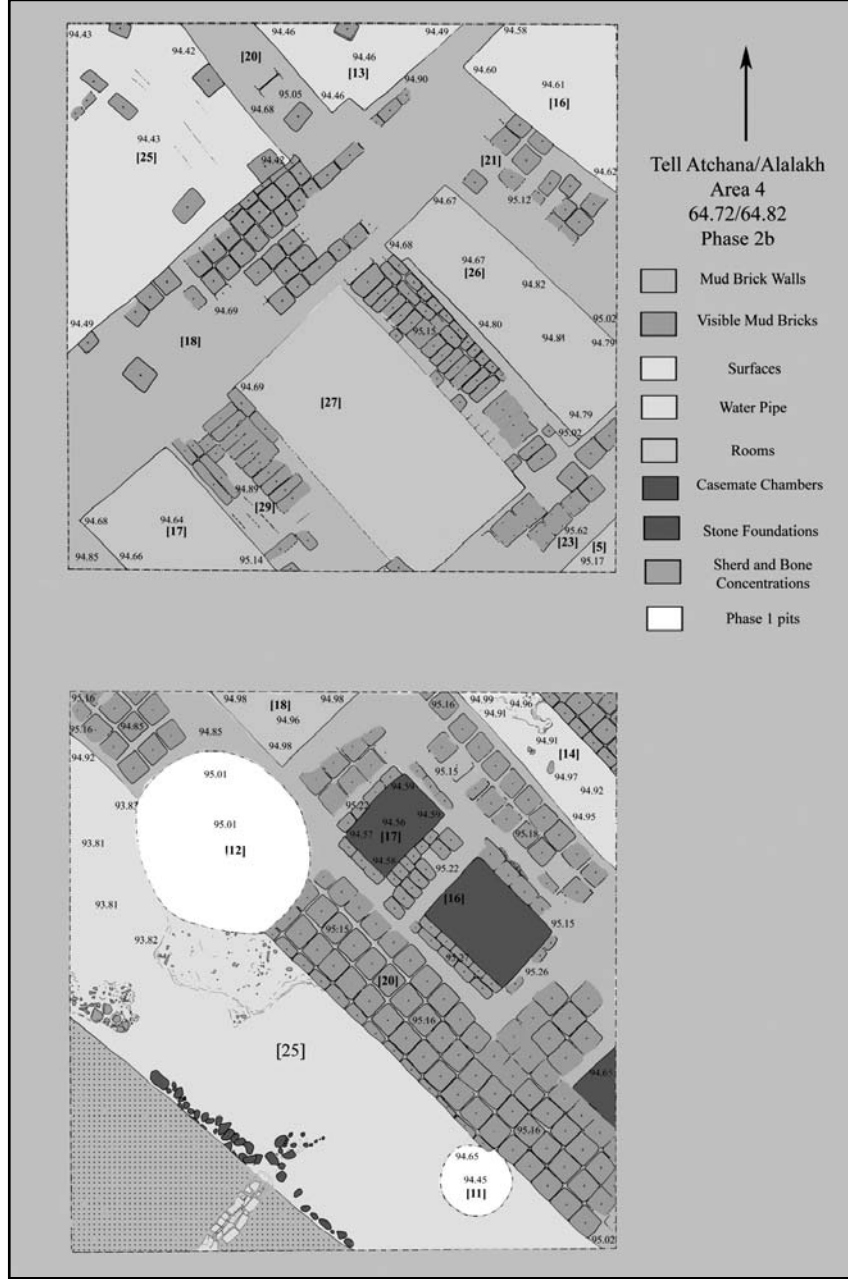
Resim 6: Alalakh Grid Kare 32.57 Profil (Çizim: Bike Yazıcıoğlu)

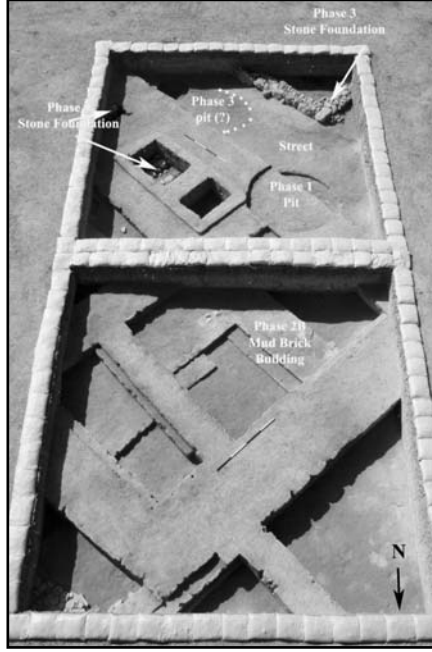
Resim 7: Alalakh Grid Kare 32.57 Evre 2a.
Mühür ve bulla
(Çizim: Brenda Craddock)

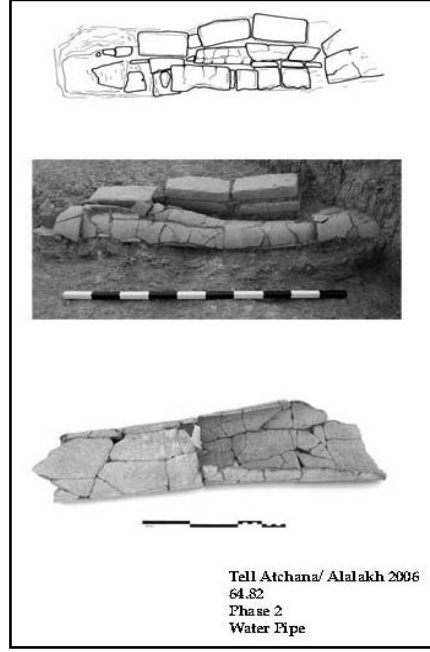
Resim 8: Alalakh Grid Kare 32.57 Evre 2.
Mühür baskısı
(Çizim: Dominique Collon)

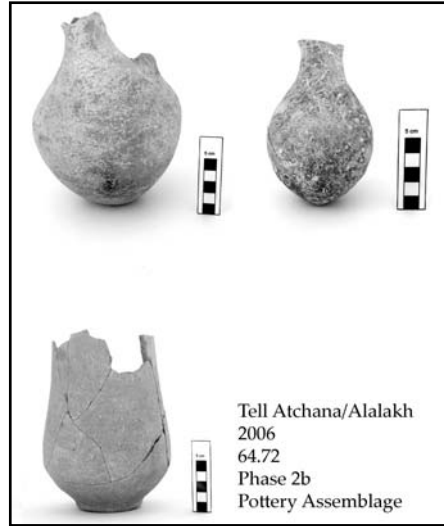
Resim 9: Alalakh Grid Kare 64.72/82 Evre 2b. (Çizim: Özgecan Yarma)

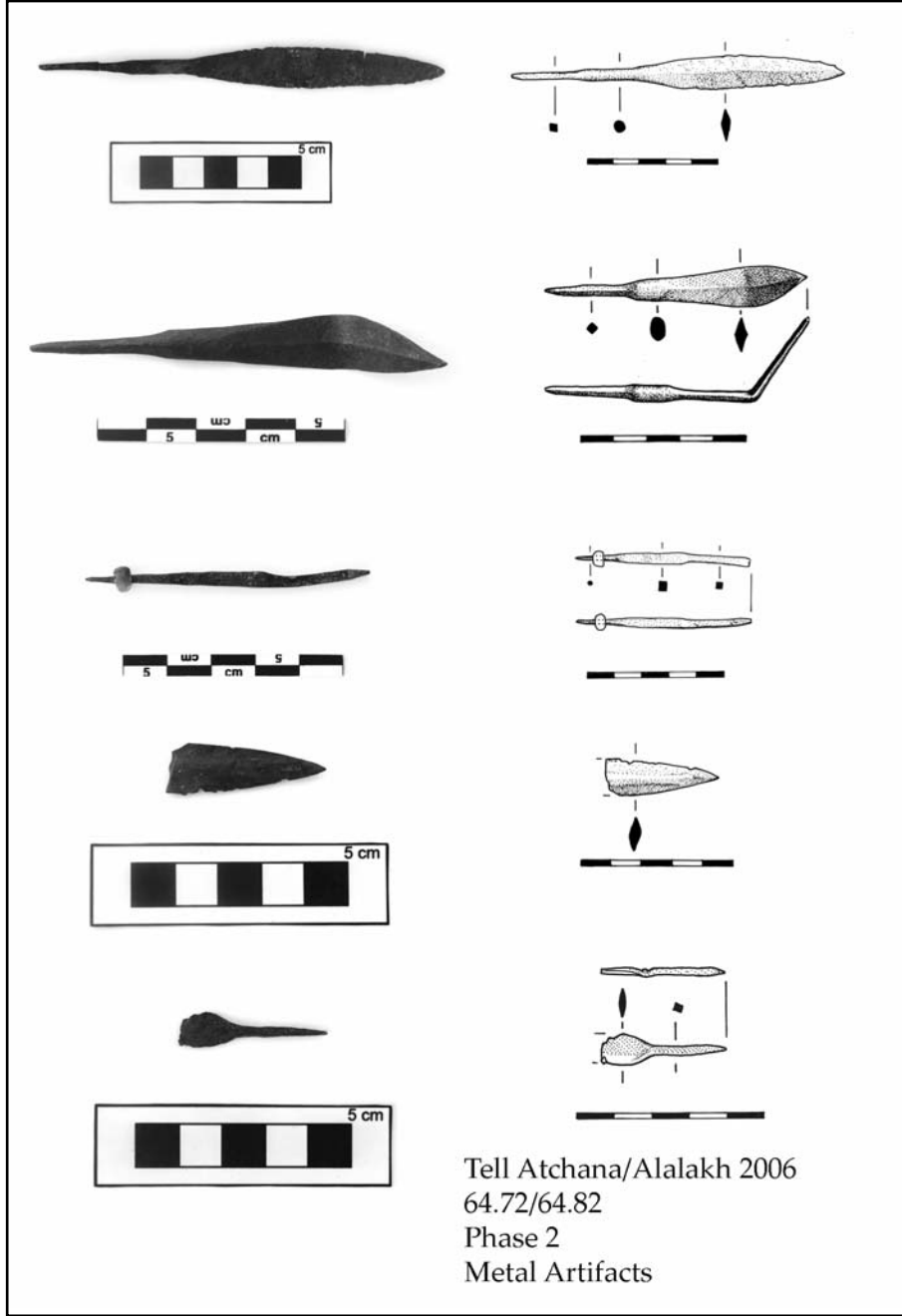
Resim 10: Alalakh Grid Kare 64.72/82 Evre 2a, 2b, 3. (Fotoğraf: Murat Akar)

Resim 11: Alalakh Grid Kare 64.72/82 Su Kanalı. (Fotoğraf: Murat Akar)

Resim 12: Alalakh Grid Kare 64.72 Evre 2b. (Fotoğraf: Murat Akar)

Resim 13: Alalakh Grid Kare 64.72/82 Evre 2. (Çizim: Brenda Craddock, Fotoğraf: Murat Akar)